

Verborgen PARELS

Vaag van gehoord, misschien wel met naam enigszins bekend. Maar niet meer dan dat. Ze zijn er in overvloed: de voor de grote massa verborgen parels van de stad. Vandaar deze reeks.

Ontmoet de wereld in Guesthouse Cabosse

Een schitterende woning in neoclassicistische stijl voor een Antwerpse fabrikant van tule en borduurwerk. Later resideerde er de directeur van de Antwerpse Ziekenhuizen en daarna een Joodse familie met zeven kinderen. Veel meer is er niet bekend over het pand in de Sanderusstraat 19 dat in 1864 werd gebouwd. Maar misschien begint de geschiedenis van dit huis wel op... 25 januari 2018, de dag dat Filip Buelens (53) en Riad Hoxhaxhiku (40) hier Guesthouse Cabosse openen.

Tekst: Suzanne Antonis
Foto's: Walter Saenen

"Als de deur openstaat, zijn we thuis", zegt Filip als we vragen wanneer het past om een bezoek te brengen aan Guesthouse Cabosse. Het zegt alles over hoe hij en zijn partner Riad denken over een gastenverblijf. Als we door die open deur binnenwandelen, lijken we net in een Parijs salon te zitten. Maar in de diepte van de gang voelen we hoe de plafonventilatoren de lucht verplaatsen en komt Afrika dichtbij. Bijna tien jaar hebben Filip en Riad gewerkt aan de renovatie van het gebouw en aan de ideeën om hun gasten te verwennen. Riad: "Voor onszelf hebben we een apart woongedeelte, maar daar zitten we zelden. We leven liever samen met onze bezoekers. In de acht maanden dat we open zijn, hebben we al mensen uit Venezuela, Senegal en Rusland mogen ontvangen. Een van hen resideert hier al sinds april, want we bieden ook verblijfsformules voor langere periodes aan. Maar evengoed komen hier Nederlanders en Parijzenaars, of Antwerpenaars die iets te vieren hebben." Filip: "Zoals onlangs die jongen die zijn meisje op een bijzondere plek ten huwelijk wilde vragen. Hij koos voor de Queens-suite, met het sierlijkste interieur. Hij kwam hier toe met zijn vrienden en vroeg of hij de kamer nog extra mocht decoreren. Toen hebben we toch even ons hart vastgehouden. Maar we hebben toegezegd, want we wilden de pret niet bederven. Het resultaat was zo over de top en zo kitscherig dat het

De eigenaars van Guesthouse Cabosse grepen voor de restauratie zo veel mogelijk terug naar het origineel.

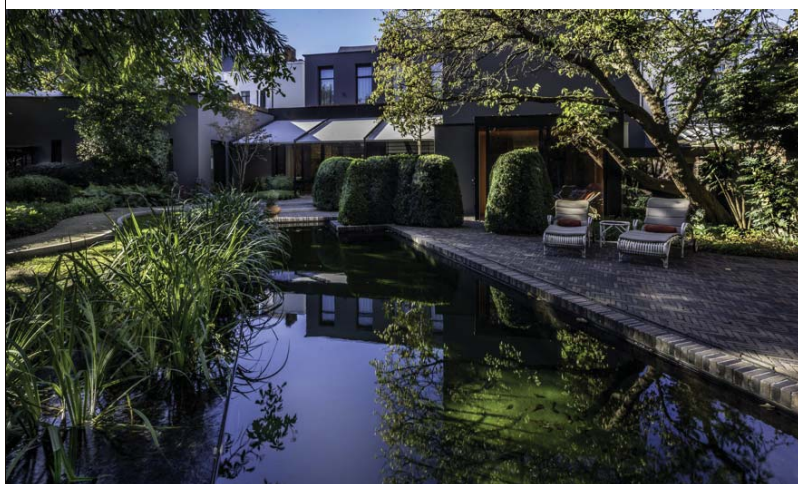
Riad (rechts) en Filip runnen het Guesthouse. Jasha is de hulp in huis en voor het tweetal van onschatbare waarde.

toch mooi was. En het belangrijkste: het meisje heeft 'ja' gezegd. Van zoiets worden wij gelukkig.”

Even terug naar 2009

“Het is nog mooi weer, laten we op het terras gaan zitten”, zegt Filip als hij merkt dat we onze ogen niet kunnen afhouden van de prachtige fauteuils uit de koloniale tijd. Op het terras hebben we zicht op de tuin die door de broers Wirtz is ontworpen. Het warme septemberlicht spiegelt in de vijver die verborgen ligt achter de dikke buxushaag. Het garandeert de privacy van de gasten die willen zwemmen. De notelaar kraakt en verradt dat hij hier een eeuw geleden ook al stond. Filip: “In 2009 ontston-

Achter het huis ligt een zwembad waarin de gasten bij warm meer verkoeling kunnen zoeken. De tuin is ontworpen door de broers Wirtz.

“Bij het wegbreken van een vals plafond, ontdekten we de structuur van een lichtkoepel. Op zolder vonden we de glasplaatjes die erin pasten”

den bij Riad en mezelf de plannen om samen een guesthouse te openen. Riad had zijn sporen al verdiend in de wereld van hospitality en is wijnsommelier. Zelf ben ik actief in Chocolate World, een bedrijf in Hoboken dat machines en vormen voor de chocoladesector maakt. We droomden ervan om de Rosier over te nemen, maar dat is ons op het laatste moment ontglipt. Op een zondagmiddag verzeilden we in de wijk achter het oude justitiepaleis en zagen dit pand te koop staan. ‘Dit is het’, zeiden we tegen elkaar. We gluurden door de brievenbus en zagen een donkere gang. Helemaal achteraan leek ons iets van een tuin te zijn. Toen we het pand voor de eerste keer bezochten, lagen in de tuin nog de noten van enkele jaren geleden want het huis stond al lange tijd leeg. We konden het kopen en wilden er meteen aan beginnen. Maar de crisis van 2009 deed ons weer wat twijfelen. Toch hebben we doorgezet, zij het in een trager tempo. Dat gaf ons de kans om over elke stap in de renovatie goed na te denken en indien nodig bij te sturen.”

Verborgen verrassingen

Filip en Riad deden er twee jaar over om te beslissen hoe ze de inrichting wilden aanpakken. Filip: “We wilden terug naar het oorspronkelijke interieur, maar zaten elke keer vast omdat alle authentieke elementen van het huis waren verstopt achter valse

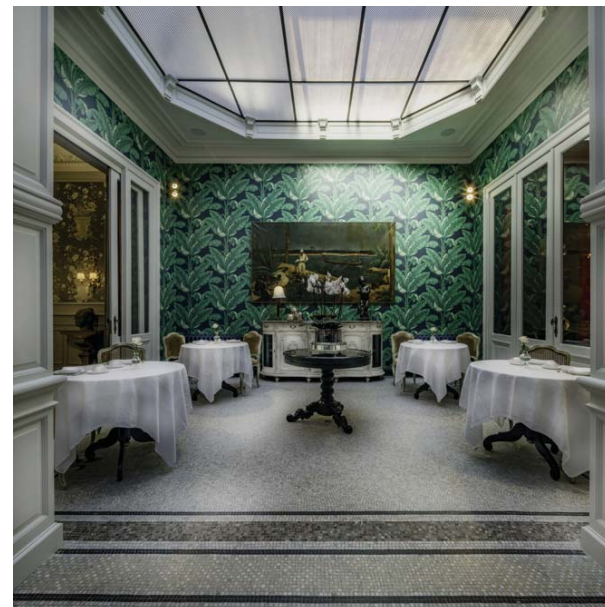
plafonds, versmallingen en herindelingen van de kamers. De achterbouw zou niet van 1864 zijn, maar later bijgebouwd en de architect wilde dat deel eerst slopen. We waren altijd maar virtueel bezig, zonder concrete authentieke aanwijzingen. Toen hebben we beslist om alles wat de vorige eigenaars hadden toegevoegd weg te halen. In totaal zijn er 25 containers afbraak naar buiten gesleurd. Pas dan zagen we dat de achterbouw dezelfde plafondlijsten had als het aangrenzende vertrek. Dus bleef die overeind, wat nu onze koloniale zitkamer is. Bij het wegbreken van een vals plafond op de overloop, ontdekten we de structuur van een lichtkoepel. Op zolder vonden we de glasplaatjes die erin pasten, zodat we de koepel in zijn oude glorie konden herstellen. In de kamer aan de straatkant zat een plafondschildering onder een dikke laag stof. Bij het schoonmaken bleek het nog de originele verf te zijn. Honderdvijftig jaar oud en dus oerdegelijk. Dan kan je het toch niet maken om iets wat in die tijd prachtig moet zijn geweest, voor de eeuwigheid te laten verdwijnen.”

Logeren in luxe

Een historische plek renoveren is één ding, er een gastenverblijf van maken is nog iets anders. Riad: “Het was een lange zoektocht om een compromis te vinden tussen behoud van het woongevoel en het comfort dat een hedendaags gastenverblijf nodig heeft. We moesten ook rekening houden met de regelgeving van onder meer Stedenbouw en Toerisme Vlaanderen. Het eerste idee om er negen gastenkamers in onder te brengen, hebben we opgegeven omdat we dan te veel moesten ingrijpen in de structuur van het huis. We hebben dit gekocht als een woonhuis, het moet na onze passage opnieuw een woning kunnen worden.”

De zorgvuldigheid waarmee Filip en Riad dit allemaal vertellen, doet ons popelen om enkele van de kamers te zien. In de Queens- en de Thompson-suite logeren momenteel gasten, die kunnen ze helaas niet tonen. Maar de verhalen spreken tot de verbeelding. Filip: “De Queens-suite refereert met de weelderige inrichting naar hoe het hier bij die fabriek van tule en borduurwerk geweest moet zijn. Venetiaanse spiegels, een kristallen kroonluchter en overall ornamenten versierd met gouden krullen. De Thompson-suite is voor de stoere avonturiers. Het is een eerbetoon aan de legendarische Amerikaan Jim Thompson, die op het einde van de Tweede Wereldoorlog naar Thailand werd gestuurd. Na enkele jaren verliet hij het leger en richtte de Thai Silk Company op. In 1967 verdween Jim op mysterieuze wijze in de Cameron Highlands in Maleisië, hij is nooit teruggevonden.”

Vandaag gaan Filip en Riad nog elke keer naar de fabriek van Jim Thompson als ze voor het interieur van Guesthouse Cabosse nieuwe zijde nodig hebben. “In Schiphol kennen de douanebeambten ons al, als we weer met die zware rollen van het vliegtuig komen”, lacht Riad. Hij troont ons mee naar de Moonwalker, de kamer die herinnert aan Michael Jackson. Ze ligt op de bovenste verdieping, met uit-

In de ontbijtzaal verwennen Filip en Riad graag hun gasten, ook als die willen uitslapen.

De rode kristallen luchter komt uit New Delhi en is het pronkstuk van de private dinner room.

Elke kamer heeft een thema. In Aksy II bevinden zich twee platen uit de romp van de boot van Jacques Brel.

“We hebben de originele borsalino van Michael Jackson gekocht. Hij is de blikvanger van de Moonwalker-kamer”

Filip en Riad konden op een veiling de gesigeneerde borsalino kopen die Michael Jackson droeg in de film *Moonwalker*.

zicht op de maan en de sterren. Tegen de muur van de mezzanine pronkt in een glazen box een borsalino. “De originele”, zegt Riad trots. “Michael Jackson droeg hem in de film. We konden de hoed kopen op een veiling en zijn er heel blij mee, want we zijn allebei fan van zijn muziek.” In de kamer met de naam Askoy II zien we twee stukken staalplaat, vermoedelijk van een boot. “Hoho, van de Askoy II”, corrigeert Filip, “de boot waarmee Jacques Brel naar de Markiezeneilanden is gezeild.”

Een huis vol herinneringen

Bijna automatisch rijst de vraag: wat kwam er het eerst, de inrichting van de kamer of het bijzondere object dat erin past? Filip: “We zoeken nooit iets voor een bepaalde ruimte. We reizen graag en als we een object tegenkomen en we voelen er liefde voor, dan kopen we het als we dat kunnen. We heb-

ben dus al veel geslept.” Tussen de ontbijtruimte en de zitkamer op de benedenverdieping toont Filip ons wat zij het meest fragiele stuk noemen: een kroonluchter van rood kristal. Filip: “Gevonden in New Delhi, maar onmogelijk om die heelhuids in Antwerpen te krijgen. Tot de verkoper hem uit elkaar begon te halen, zodat we enkele dagen later met vijf grote kartonnen dozen op de luchthaven arriveerden. Op de camerabeelden van de scanner zagen we de kristallen op een fantastische manier zweven in het doorzichtige bubbelpastic. Thuis hebben we antiquair Donald De Witte gevraagd om hem weer in elkaar te zetten en nu is hij de sfeermaker in onze private dinner room.”

In dezelfde kamer herinneren twee vitrinekasten aan het leven van de Joodse familie. “Toen de ouders het huis kochten, waren ze met twee. Bij hun verhuis telde het gezin zeven kinderen”, zegt Riad. “Die vitrinekasten herinneren echter ook aan een donkere tijd in de Joodse buurt. Ze stalden er het zilverwerk in uit dat voor hun tradities belangrijk was. Als ze onverwacht moesten vluchten, konden ze in één beweging alles meenemen.”

Ook voor Antwerpenaars

Spijt dat we hebben dat we in Antwerpen wonen, want wie gaat er nu logeren in een guesthouse vlak bij de deur? Filip: “Oh, maar dat hoeft niet hoor, je bent hier ook welkom als je zin hebt in een glas champagne of een namiddag met vriendinnen wilt kletsen terwijl je geniet van onze afternoon high tea.” Om zijn woorden kracht bij te zetten, stuurt hij Riad naar de keuken voor het gastronomische misereablegebak. Riad: “Ik ben wijnsommelier en binnenkort starten we met onze wijndegustaties en cursussen. Maar ik geniet evenveel van taarten bakken. Niet alles komt uit de eigen oven, we halen voor onze high tea ook graag gebak bij de Antwerpse toppatissiers.”

Naast gastvrijheid stelt dit gastenverblijf ook de kwaliteit voorop. De naam ‘Cabosse’ die het tweetal voor zijn initiatief koos, is niet toevallig. Filip: “Cabosse is de cacaovrucht waar de kostbare boontjes in groeien. Een cocon dus voor onze waardevolle gasten. De plant zelf vind je in het oerwoud, goed verstopt onder de bladeren van de bananenbomen. Bovendien groeit de cacao plant alleen in de evenaarslanden, waar ook de plekken zijn waaraan we ons hart hebben verloren.”

Guesthouse Cabosse is een verborgen plek in Antwerpen. Filip en Riad hebben er een parel van gemaakt. ■

INFO:
Guesthouse
Cabosse
Sanderusstraat 19
2018 Antwerpen
03-689.52.12
www.cabosse.be

De inkomhal is indrukwekkend mooi.